

כונען יגירו כלו את כל הקרה אתה לאמור דבר האיש
ארצ' הארץ אתנו קשות ריתן אתנו כמיגליב אמת הארץ
ונאמר אליו בנים אונתנו לא היינו מוגלים עזים עליך אמרו לנו
אתם בני אבינו הארץ איןנו והקען היה אלה אבינו הארץ
כונען יאמר אלינו האיש ארץ הארץ בואה אדע כי
כנים אתה אוחיכם האחד הגיון אהיו את רענן בתיכם
קדשו ולבו יהביהו את אוחיכם הקען אליו יארעה כי לא
מורגלים אהבכי כנים אתה אוחיכם אהן לככם יאות
הארץ תסחרו יהי הב מליקיב שקייב והנה איש צור
ככפי בעליך ייראו את צרכות כספיים המה ונבדיהם
ויראו ויאמר אליהם יעקב אביהם אה שכלתב יוסף
איןנו ישמעון איןנו ואת בנימין תקדו עלי היו כלגנה
ויאמר ראובן אל אבוי לאמור את עני בני המידת אם
לא אבינו אליך תנזה אותו על ידי יאתי אשיבנו אליך
ויאמר לא ירד בני עמכם כי אוחז מה והוא כבדו נושא
וקראהו אסן בדרר אשר תלכו בה והורחתם את
שיבתי ביעז שואלה והרעל כבד בארץ ויהי כאשל
כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר
אליהם אביהם שבו שברו לנו מעטأكلו ויאמר אליו
יהודה לאמור העד העד בני האיש לאמור לא תראו
פנוי בלחתי אוחיכם אתם אף ישר מושלת אה אוחז
אתנו נרדה ונשברה לך אכל יאם אין מושלת לא נרדה
בי האיש אמור אלינו לא תראו פנוי בלחתי אוחיכם אתם
ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לא איש העוד
לכם את ויאמרו שאיל שיאל האיש לנו ולמוציאתנו
לאמור העוד אביכם זו הייש לכם אה ונגד לך על פי
הדברים האלה הידע נדע כי יאמור הורידו אה אוחיכם
ויאמר יהודה אל ישראל אבוי שעלה הנער אה
ונקומה ונלכה ונזחיה ולא נמותה טוב אנthon גם אתה טוב
טבנו אנחנו ערבענו מידי תבקשנו אם לא הביאתנו
אליך והצגתנו לפניך ויזעט אתך לך כל הימים כי יכול
התמיהותנו כי עתה שבנו זה פעמים ויאמר אלם